Пасланне да Раджаства Хрыстовага
Патрыярха Маскоўскага і ўсяе Русі КІРЫЛА
архіпастырам, пастырам, дыяканам, манахам
і ўсім верным дзецям Рускай Праваслаўнай Царквы

Узлюбленыя ў Госпадзе архіпастыры,
шаноўныя прасвітары і дыяканы,
богалюбівыя інакі і інакіні,
дарагія браты і сёстры!

Сардэчна віншую ўсіх вас са светлым святам Раджаства Хрыстовага.

Сёння Царква нябесная і зямная трыумфуе, радуючыся прышэсцю ў свет Госпада і Спасіцеля нашага, узносіць хвалу і падзяку Богу за Яго міласць і любоў да чалавечага роду. З духоўным заміраннем услухоўваемся мы ў словы песнапення: *«Хрыстос нараджаецца — слаўце! Хрыстос з нябёс — сустракайце!»* (ірмос канона Раджаству Хрыстоваму). З глыбокай пашанай і надзеяй глядзім на Віфлеемскую пячору, дзе ва ўбогіх яслях ляжыць у пялёнках спавітае Богадзіця.

Сапраўды сёння здзейснілася *«вялікая набожнасці тайна: Бог явіў Сябе ў плоці, апраўдаў Сябе ў Духу, паказаў Сябе Ангелам»* (1 Цім. 3, 16). Немагчыма да канца пранікнуць розумам у таямніцу Богаўцялеснення. Немагчыма ў поўнай меры спасцігнуць, як жа Той, Хто з'яўляецца крыніцай жыцця для ўсяго, што існуе, саграваецца сёння дыханнем жывёл! Стваральнік Сусвету прыніжае Сябе, прымаючы вобраз стварэння! Сын Божы робіцца Сынам Чалавечым! *«Не даследуй, як гэта,* — папярэджвае святціцель Іаан Залатавуст, — *дзе хоча Бог, там перамагаецца парадак прыроды. Ён пажадаў, змог, сышоў і спас. Усё падпарадкоўваецца Богу. Сёння нараджаецца Існы, і Існы робіцца тым, чым Ён не быў. Будучы Богам, Ён робіцца чалавекам, не перастаючы быць Богам»* (Слова на Раджаство Спасіцеля наша Ісуса Хрыста).

Адзначаючы светаспасіцельнае свята Раджаства Хрыстовага, мы разважаем пра яго вечны духоўны сэнс і ключавое значэнне для ўсяго чалавецтва. І гэта слушна. Але важна ўсведамляць яшчэ і асабістае вымярэнне, якое мае для кожнага з нас таямніца Богаўцялеснення, бо невыпадкова мы звяртаемся ў малітвах да Госпада, называючы Яго сваім Спасіцелем.

Мы з вопыту ведаем, што чалавек не здольны сам пераадолець у сабе зло, як бы настойліва ён не стараўся гэта зрабіць. Грэх, які глыбока паразіў душу і пашкодзіў чалавечую прыроду, немагчыма пабароць ніякімі духоўнымі практыкамі і псіхалагічнымі трэнінгамі. Толькі Бог здольны ацаліць і аднавіць у першапачатковай прыгажосці ўсяго чалавека. *«Для чаго ж Гасподзь наш адзеўся ў плоць?»* — задаецца пытаннем прападобны Яфрэм Сірын і адказвае: *«Для таго, каб сама плоць зазнала радасць перамогі і каб напоўнілася і спазнала дары благадаці.., каб людзі, нібы на крылах, узносіліся*

да Яго і ў Ім Адным знаходзілі супакой» (Тлумачэнне на Чатырохевангелле. Раздзел 1). Уцялесненне Хрыстова вызваляе ад рабства граху і адкрывае шлях да спасення.

«Я — святло, у свет прыйшоў, каб кожны, хто веруе ў Мяне, не застаўся ў цемры» (Ін. 12, 46), — сведчыць Гасподзь. Падобна да яркай Віфлеемскай зоркі, якая прывяла да Богадзіцяці Ісуса ўсходніх мудрацоў з далёкіх краін, мы, хрысціяне, будучы *ісціннымі сынамі і дочкамі святла* (гл. Ін. 12, 36), закліканы *асвятляць гэты свет святлом веры* (гл. Мф. 5, 14), каб людзі навокал, бачачы прыклад нашай стойкасці і мужнасці, доўгацярплівасці і духоўнага высакародства, велікадушнасці і некрывадушнай любові да бліжніх, *«праславілі Бога ў дзень наведання»* (1 Пят. 2, 12).

Сёння, калі народы зямлі перажываюць няпростае выпрабаванне новай хваробай, калі сэрцы людзей ахоплены страхам і трывогай за будучыню, нам асабліва важна ўзмацніць саборную і прыватную малітву, прынесці Госпаду вялікую працу дабрадзейнасці. Многія з нашых братоў і сясцёр з-за шкоднай пошасці пазбаўлены сёння магчымасці наведваць храмы. Узнясём за іх просьбы Міласэрнаму Творцу, каб Ён абнавіў іх душэўныя і цялесныя сілы, дараваў хворым скорае ацаленне і паслаў Сваю дапамогу ўрачам і ўсім медыцынскім працаўнікам, якія самаахвярна змагаюцца за іх здароўе і жыцці.

Будзем памятаць, што ніякія праблемы не здольныя зламаць дух чалавека, калі ён захоўвае жывую веру і ва ўсім спадзяецца на Бога. А таму без наракання прымем і выпрабаванні, якія напаткалі нас, бо, *калі на Яго спадзявацца будзем, будзе нам у асвячэнне, бо з намі Бог* (чынапаследаванне Вялікага павячэр'я), як спявае ў гэтыя святыя калядныя дні Царква Хрыстова. Будзем маліцца, каб і ўбогую пячору нашага жыцця азарыла нятленнае святло Боскасці, каб і наша скрушанае і пакорлівае сэрца,як Віфлеемскія яслі, з глыбокай пашанай успрыняло Спасіцеля, Які прыйшоў у свет.

Не цесна Богу ў сэрцы чалавека, калі яно поўнае любові. *«Той, хто здзяйсняе любоў, будзе жыць з Ангеламі і з Хрыстом будзе царстваваць»,* — сведчыць прападобны Яфрэм Сірын (Слова пра дабрадзейнасці і заганы, 3). Няхай святыя дні свята стануць для нас асаблівым часам для таго, каб рабіць добрыя справы. Скарыстаем гэтую благадатную магчымасць і ўславім Народжанага Ісуса Хрыста, праявіўшы міласэрнасць да бліжніх, аказаўшы дапамогу тым, хто ў нястачы, суцешыўшы засмучаных і, можа быць, у першую чаргу тых, хто пакутуе ад каранавіруснай інфекцыі ці яе наступстваў.

Няхай прасвятліць Гасподзь святлом пазнання Свайго народы зямлі, няхай благаславіць іх мірам і няхай дапаможа ўсім нам усвядоміць агульную адказнасць за сучаснасць і будучыню планеты. Няхай пашле Народжанае Богадзіця любоў і згоду ў нашы сем'і, няхай засцеражэ моладзь нашу, ды і ўсіх нас, ад грахоў і небяспечных памылак. Яшчэ раз сардэчна віншую вас, мае дарагія, са светлазарным святам Раджаства Хрыстовага і жадаю ўсім моцнага здароўя, бязмежнай радасці і шчодрай дапамогі ад Бога — *Святла*

ісціннага, Якое прасвятляе ўсякага чалавека, што прыходзіць у свет (Ін. 1, 9). Амінь.

КІРЫЛ, ПАТРЫЯРХ МАСКОЎСКІ І ЎСЯЕ РУСІ

Масква,
Раджджаство *Хрыстова*
2020/2021 год